
Mødedokument

A8-0183/2016

24.5.2016

BETÆNKNING

om den foreslåede udnævnelse af Rimantas Šadžius til medlem af
Revisionsretten
(C8-0126/2016 – 2016/0805(NLE))

Budgetkontroludvalget

Ordfører: Bart Staes

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS AFGØRELSE	3
BILAG 1: CURRICULUM VITÆ FOR RIMANTAS ŠADŽIUS	4
BILAG 2: RIMANTAS ŠADŽIUS' SVAR PÅ SPØRGESKEMAET	5
RESULTAT AF ENDELIG AFSTEMNING I KORRESPONDERENDE UDVALG.....	19

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS AFGØRELSE

om den foreslåede udnævnelse af Rimantas Šadžius til medlem af Revisionsretten
(C8-0126/2016 – 2016/0805(NLE))

(Høring)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 286, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C8-0126/2016),
- der henviser til forretningsordenens artikel 121,
- der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A8-0183/2016),
- A. der henviser til, at Parlamentets Budgetkontroludvalg derefter foretog en bedømmelse af den indstillede kandidats papirer, især på baggrund af de krav, der er fastsat i artikel 286, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
- B. der henviser til, at Budgetkontroludvalget den 23. maj 2016 afholdt en høring med den af Rådet indstillede kandidat til posten som medlem af Revisionsretten;
  1. afgiver positiv udtalelse om Rådets forslag om udnævnelse af Rimantas Šadžius til medlem af Revisionsretten;
  2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og til orientering til Revisionsretten samt til Den Europæiske Unions øvrige institutioner og medlemsstaternes revisionsinstitutioner.

BILAG 1: CURRICULUM VITÆ FOR RIMANTAS ŠADŽIUS

UDDANNELSE:

- Videregående:
- 2002 Afsluttende eksamen fra det juridiske fakultet ved universitetet i Vilnius og opnåede juristkvalifikationer og en kandidatgrad i jura.
- 1983 Afsluttende eksamen fra det kemiske fakultet ved Lomonosov Moskva Statsuniversitet (cum laude) og opnåede kemikerkvalifikationer.

ERHVERVSERFARING:

- Fra 13. december 2012 Finansminister i Republikken Litauen
- 2009 – december 2012 Forlag for videnskabelige publikationer
- Maj 2007 – december 2008 Finansminister i Republikken Litauen
- Juli 2006 – maj 2007 Finansministeriet i Republikken Litauen, viceminister
- December 2004 – juli 2006 Sundhedsministeriet i Republikken Litauen, viceminister
- November 2003 – december 2004 Social- og arbejdsministeriet, viceminister

TIDLIGERE ERHVERVSERFARING:

Videnskabelig forskning inden for områderne kvantekemi og faststoffysik, oversættelse, revision og udgivelse af videnskabelig litteratur, herunder også regnskabsføring og skatterådgivning.

FREMMEDESPROGSKUNDSKABER:

Engelsk, russisk, polsk, tysk (fremragende) og fransk (grundlæggende færdigheder).

POLITISK TILHØRSFORHOLD OG MEDLEMSKAB AF IKKESTATSLIGE ORGANISATIONER:

Medlem af det litauiske socialdemokratiske parti (medlem af dets bestyrelse)
Litauisk fysikerforening.

HOBBYER:

Klassisk musik, fremmedsprog.

BILAG 2: RIMANTAS ŠADŽIUS' SVAR PÅ SPØRGESKEMAET

Erhvervserfaring

1. Angiv venligst Deres erhvervsmæssige erfaring inden for offentlige finanser såsom budgetplanlægning, budgetgennemførelse, budgetforvaltning, budgetkontrol og budgetrevision.

Siden 2003 har mine erhvervsmæssige aktiviteter altid været tæt forbundne med offentlige finanser.

Som vicesocial- og arbejdsminister var jeg ansvarlig for spørgsmål vedrørende budgetterne for socialsikring og social bistand. En af de betydningsfulde opgaver, hvor jeg personligt ydede et stort bidrag, var udarbejdelsen af en særlig statsstøtteordning til støtte for beskæftigelse af udsatte grupper i arbejdsstyrken via såkaldte sociale virksomheder eller en ny form for private virksomheder, der specifikt har til formål at beskæftige personer med handicap, langtidsledige, tidligere fanger m.fl. Jeg blev desuden tildelt særlige opgaver i forbindelse med Litauens tiltrædelse af Den Europæiske Union i 2004. Dette omfattede gennemførelse af projekter finansieret med EU-førtiltrædelsesmidler og forberedelse med henblik på iværksættelse af EU's strukturforanstaltninger i programmeringsperioden 2004-2006.

Et af mine primære arbejds- og ansvarsområder i det litauiske sundhedsministerium var at sikre finansiering af sundhedspleje via statens sundhedsforsikringsfond. Dette indebar lovgivningsarbejde vedrørende tilvejebringelse af ressourcer, dvs. sundhedsforsikringsbidrag fra fysiske og juridiske personer, men også budgetplanlægning til finansiering af forskellige sundhedsplejeleverandører samt håndtering af komplicerede forbindelser mellem aktører på området inden for den offentlige og private sektor. Dette gav mig desuden mulighed for nærmere at undersøge finansieringssystemer til sundhedspleje i en række andre lande.

Sundhedsministeriet var den ansvarlige myndighed for gennemførelse af EU-finansierede projekter på sundhedsområdet. På daværende tidspunkt i ministeriet var jeg formand for projektudvælgelsesudvalget, hvor vigtige aspekter af ressourceplanlægning, resultatorientering og ansvarlig budgetforvaltning blev drøftet. I min embedsperiode i sundhedsministeriet påbegyndte vi også udarbejdelsen af en strategi for anvendelse af EU's strukturfonde for den næste programmeringsperiode 2007-2013, hvilket i Litauens tilfælde indebar et helt nyt stadium og nye udfordringer inden for budgetplanlægning, som omfattede resultatindikatorer og tværgående områdevurderinger af effektiviteten af EU-investeringer.

Jeg var allerede i gang med dette arbejde, da jeg arbejdede i finansministeriet, i begyndelsen som viceminister og senere som minister. Der var tre hovedområder, som krævede en stor indsats under forberedelserne til den nye EU-programmeringsperiode. Det første var indsamling af de strategiske dokumenter (strategiske og operationelle programmer), der skulle vejlede institutioner i budgetplanlægningen af EU-midler, det andet var oprettelsen af en ny institutionel ramme til forvaltning af EU-midler i overensstemmelse med EU-lovgivningen, og det tredje var integrering af EU's strukturforanstaltninger inden for de konventionelle rammer af det nationale budget. I denne forbindelse vil jeg særligt nævne oprettelsen af det forbedrede revisionssystem til EU's strukturfonde, der omfatter Litauens overordnede

revisionsorgan – rigsrevisionen.

En vellykket forberedelse og gennemførelse af programmeringsperioden 2007-2013 dannede et perfekt grundlag for den næste periode 2014-2020.

Et andet aspekt af min personlige erfaring inden for offentlige finanser var etableringen af rammen for finanspolitisk disciplin i Litauen. Det er værd at nævne forberedelserne til og vedtagelsen af loven om finanspolitisk disciplin i 2007 og forfatningsloven om gennemførelse af finanspagten i 2014 (allerede i min anden embedsperiode som finansminister), hvor jeg var personligt involveret i begge. En fornuftig national budgetplanlægning, herunder indførelse af incitamenter for institutioner og kommuner, havde stor betydning for Litauens tiltrædelse af euroområdet i 2015.

Som minister lagde jeg altid stor vægt på at sikre, at offentlige udgifter på særlige områder blev anvendt effektivt, at der blev oprettet et resultatorienteret system for planlægning og evaluering af budgetprogrammer, og at både intern og ekstern udgiftskontrol blev styrket. Under min ledelse blev der foretaget væsentlige positive ændringer i forvaltningen af statslige aktiver og driften af statsejede virksomheder.

2. Hvad er de mest betydningsfulde resultater, De har opnået i Deres arbejdsliv?

Som finansminister bidrog jeg til en ansvarlig skattepolitik for Litauen. Under min ledelse forberedte finansministeriet et nyt retsgrundlag (først og fremmest Litauens lovgivning om finanspolitisk disciplin og forfatningsloven om gennemførelse af finanspagten) med det formål at øge tilliden til den langsigtede bæredygtighed af de offentlige finanser og at fastsætte de langsigtede regler for finanspolitisk disciplin for at sikre bæredygtig økonomisk vækst. En væsentlig nyskabelse i den institutionelle ramme var, at den uafhængige budgetpolitiske kontrolmyndigheds (det såkaldte finanspolitiske råds) funktioner blev overdraget til Litauens rigsrevision. Denne myndighed udarbejder en uafhængig udtalelse om det økonomiske udviklingsscenarie, der er opstillet af Litauens finansministerium, og kontrollerer udkast til budgetplaner.

Et andet vigtigt område, jeg har lagt stor vægt på, er skatteopkrævning. På baggrund af den globale praksis og internationale organisationers anbefalinger er der blevet gennemført en række reformer og forbedringer af skatteforvaltningen. Det såkaldte intelligente skatteadministrationssystem tog sin begyndelse i Litauen på baggrund af automatiserede kontroller af momsdeklareringer og muliggør fremadrettet risikovurderinger, evaluering af adfærd i erhvervslivet i realtid, krydstjek og langt mere effektiv identificering af skattesvig og skatteunddragelse. Dette førte sammen med en række andre administrative foranstaltninger til et væsentligt positivt strukturmæssigt skifte i omfanget af inddrevne skatter som en del af BNP og til, at den offentlige sektor i 2015 i sidste ende næsten var i balance.

Jeg bidrog også til reformen af revisions- og finansieringsoversigter i den offentlige sektor i Litauen, herunder budgetinstitutioner, offentlige og kommunale virksomheder, institutioner og organisationer. Formålet med reformen er at indføre periodiseret regnskabsføring i den offentlige sektor i overensstemmelse med Litauens lovgivning og i henhold til internationale revisionsstandarder og internationale regnskabsstandarder for den offentlige sektor. Reformen sigter mod at danne et mere pålideligt og gennemsigtigt grundlag for budgetplanlægning og -gennemførelse.

Det var et af mine vigtigste personlige mål at gøre EU-midler i Litauen mere effektive. Der

blev under det litauiske formandskab tydeligt givet udtryk for det grundlæggende princip "investering frem for bedre anvendelse af midlerne", som er blevet meget populært. I programmeringsperioden 2007-2013 var Litauen et af de første lande i EU, der tog opfordringen om at gennemføre finansielle instrumenter op med henblik på at forbedre SMV'ers adgang til finansiering og finansiere energieffektivitetsprojekter. De finansielle instrumenter, vi oprettede (tre holdingfonde, et garantifinansielt instrument til SMV'ers adgang til finansiering og én holdingfond til energieffektivitetsprojekter), har allerede bevist deres fordele – i visse instrumenter er midlerne blevet tilbagebetalt og investeret flere gange. I 2014-2020 forventer vi at opnå de bedste resultater fra EU-midler ved at tage vores tidligere erfaring i betragtning, men også fordoble finansieringen til de finansielle instrumenter samt udvide deres anvendelsesområde til nye områder (f.eks. transport, gadebelysning, vandinfrastruktur osv.) En statsejet national investeringsplatform, VIPA, begyndte at blive anvendt i 2013 inden for mit kompetenceområde med henblik på at foretage en effektiv forvaltning af fondenes kapitalressourcer.

Under min ledelse blev der foretaget væsentlige positive ændringer med hensyn til forvaltningen af statsejede virksomheder. Finansministeriet er aktionær i den største statsejede virksomhed i Litauen – Lietuvos Energija Group – der er en af de største energiproducenter i de baltiske lande. Selskabsforvaltningsstrukturen og gruppens model blev indført i overensstemmelse med de af finansministeriet udstukne retningslinjer for forvaltning. I denne forbindelse anvendte vi den mest avancerede internationale og nationale praksis, OECD's henstillinger og kodeksen for selskabsledelse for NASDAQ OMX Vilnius Stock Exchange. Vores erfaringer er nu ved at blive udvidet til transportområdet og andre sektorer.

Det var en ære at varetage rollen som formand for Rådet for Økonomi og Finans (Økofin) fra juli til december 2013. De vigtigste resultater fra det litauiske formandskab omfattede en rettidig aftale om EU-budgettet for 2014, om samhørighedspolitikken 2014-2020, om finansielle tjenester og sager om beskatning og væsentlige fremskridt med hensyn til opbygning af bankunionen. Aftalen om den fælles afviklingsmekanisme var et af de mest bemærkelsesværdige resultater i opbygningen af en stærk og solid bankunion. Jeg vil også nævne vores resultater på revisionsområdet, hvor vi indgik en aftale om reformen af det europæiske revisionsmarked. Hovedelementerne i aftalen omfattede strengere regler for revisorer og revisionsfirmaer, som navnlig har til formål at styrke revisorers uafhængighed af virksomheder med offentlig interesse samt sikre større diversitet inden for det nuværende yderst koncentrerede revisionsmarked.

Jeg er ikke mindst meget stolt over, at Litauen i min embedsperiode og under min ledelse blev medlem af euroområdet den 1. januar 2015. Den dag blev Litauen det 19. fuldgældige medlem af euroområdet, der anvender euroen som Den Europæiske Unions fælles valuta. Litauens indførelse af euroen indebærer en dybere integration i Den Europæiske Union, hvilket giver os mere sikkerhed og mere sikring i både økonomisk og politisk forstand.

3. Hvilke erhvervs erfaringer har De inden for internationale multikulturelle og flersprogede organisationer eller institutioner beliggende uden for Deres hjemland?

Som medlem af Økofinrådet og navnlig under det litauiske formandskab i anden halvdel af 2013 arbejdede jeg i min egenskab af formand for denne rådssammensætning indgående med medlemsstaterne, Europa-Parlamentet, Europa-Kommissionen og andre aktører om at sikre Europas og dets borgeres interesser på et så vigtigt område som økonomi og finans, der især

omfatter EU's samhørighedspolitik og EU's budget. Formandskabet var på én og samme tid en udfordring og en mulighed for mig. På baggrund af denne erfaring kan jeg konkludere, at vi kun kan opnå fremragende resultater, som det forventes af EU-borgerne, hvis vi – medlemsstaterne og EU's institutioner – arbejder sammen.

Jeg har siden 2012 desuden været direktør for mange internationale finansielle institutioner: Verdensbankgruppen, Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBRD), Den Europæiske Investeringsbank (EIB), Den Nordiske Investeringsbank (NIB) og stedfortrædende direktør for Den Internationale Valutafond (IMF).

Herudover er jeg involveret i Eurogruppens aktiviteter og er én af direktørerne i den europæiske stabilitetsmekanisme (ESM).

Alt dette har givet mig vidtrækkende erfaring med internationalt og interkulturelt samarbejde.

4. Har De fået meddelt decharge for de forvaltningsopgaver, De tidligere har varetaget, hvis disse har været underkastet en sådan procedure?

Den form for dechargeprocedure, der er fastsat i litauisk lovgivning, adskiller sig en smule fra den, der anvendes i Europa-Parlamentet. Det årlige regnskab vedrørende budgetgennemførelse, som fremlægges af finansministeren på vegne af regeringen, revideres af det overordnede revisionsorgan og undersøges derefter af det litauiske parlament (Seimas). Parlamentet godkendte disse regnskaber ved at vedtage de tilsvarende løsninger i alle de sager, jeg fremlagde, og jeg forsvarede disse regnskaber over for Parlamentet i min egenskab af minister.

5. Hvilke af Deres tidligere stillinger skyldes politiske udnævnelser?

Jeg blev formelt udnævnt til stillingerne som viceminister i social- og arbejdsministeriet, sundhedsministeriet og finansministeriet som følge af politiske udnævnelser fra de respektive ministre. Jeg blev indstillet til posten som finansminister i 2007 af premierministeren, efter at den tidligere minister havde trukket sig, og udnævnt af Litauens præsident. Jeg er dog af den opfattelse, at de vigtigste argumenter, der ligger til grund for min udnævnelse i disse tilfælde, var mine kvalifikationer og professionelle færdigheder snarere end politisk tilhørsforhold.

Jeg blev udnævnt til min anden embedsperiode som finansminister i december 2012. Processen med at danne et ministerkabinet efter valget i 2012 var stærkt påvirket af det på daværende tidspunkt forestående EU-formandskab og den nye regerings målsætning om en behørig forberedelse til indførelsen af den fælles EU-valuta. Mit renommé som værende upartisk, effektiv og velorienteret var tilsyneladende en central forudsætning for godkendelse som kommende minister.

Det skal bemærkes, at jeg aldrig har været medlem af Parlamentet og aldrig har kombineret mine stillinger i regeringen med nogen form for parlamentariske aktiviteter.

6. Hvad er de tre vigtigste beslutninger, som De har været med til at træffe i Deres karriere?

De tre områder, hvor mine personlige bidrag og mit personlige engagement har vist sig at være afgørende, er:

Indførelse af euroen i Litauen: Dette krævede ikke alene et stort praktisk forberedelsesarbejde i forbindelse med overgangen, hvor jeg stod i spidsen for oprettelsen af processtyringssystemet og personligt var formand for den operationelle gruppe på højt niveau, hvor jeg styrede processen. Dette indebar også fastsættelse af de rette finanspolitiske og retlige betingelser. Indførelse og håndhævelse af rammen for finanspolitisk disciplin med udgangspunkt i loven om finanspolitisk disciplin i 2007 var hele tiden blandt mine topprioriteringer. Det lykkedes Litauen at nedbringe det finanspolitiske underskud og stabilisere den offentlige gæld og samtidig øge effektiviteten af statsejede virksomheders udgifter og indtægter.

Oprettelse af bankunionen: Som formand for Økofinrådet spillede jeg en central rolle med hensyn til at opnå en længeventet aftale om den fælles afviklingsmekanisme, der er en central søjle i bankunionen. Denne aftale var faktisk højdepunktet under det litauiske formandskab i 2013, der konsekvent og med alle bestræbelser var fast besluttet på at opbygge et troværdigt Europa. Under formandskabet indgik vi også en aftale med Europa-Parlamentet om to særskilte dele af bankunionen, nemlig direktivet om genopretning og afvikling, der fastsætter en ramme for genopretningen og afviklingen af banker og investeringsvirksomheder, samtidig med at skatteydernes penge beskyttes, og direktivet om indskudsgarantiordninger, der har til formål at sikre tilstrækkelige finansielle midler i indskudsordningen og hurtige udbetalinger til indskydere i nødlidende finansielle institutioner.

Effektivisering af forvaltningen og revisionen af EU-midler i Litauen: Forvaltningsmyndigheden for EU-midler i Litauen er finansministeriet, der er ansvarlig for en effektiv og gennemsigtig gennemførelse af EU-midler i henhold til principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning. Som finansminister indtog jeg en aktiv rolle i oprettelsen af en mere effektiv institutionel ramme for forvaltning af EU-midler 2007-2013 i overensstemmelse med EU-krav og bedste praksis. Som eksempel herpå besluttede vi – med henblik på at forbedre kontrollen af revisionsaktiviteter og sikre overensstemmelse med principper og bedste praksis om funktionel adskillelse mellem revisoren og den reviderede enhed (forvaltningsmyndighed, formidlende organer, attesteringsmyndighed) – at flytte ansvaret for gennemførelsen af revisionsprocedurer for EU-midler fra den respektive afdeling i finansministeriet til den litauiske rigsrevision. På det tidspunkt havde denne allerede vidtrækkende erfaring med revisionsspørgsmål vedrørende EU-midler og den årlige evaluering af forvaltnings- og kontrolsystemets funktion. Denne specifikke ændring og en række andre forbedringer inden for den institutionelle ramme for forvaltning af EU-midler 2007-2013 forbedrede i høj grad revisionen af EU-midler og den forsvarlige finansielle forvaltningskultur i Litauen: Et klart bevis herfor er én af de laveste fejlforekomster blandt EU-medlemsstaterne. Systemet er fortsat i brug i programmeringsperioden 2014-2020.

En anden nyskabelse var direkte at integrere adskillige andre institutioner i forvaltningssystemet for EU-midler 2014-2020 for at styrke særlige kontroller og reducere uhensigtsmæssig anvendelse af EU-midler, nemlig det statslige kontor for offentlige indkøb, efterretningstjenesten for økonomisk kriminalitet og konkurrencerådet. Denne institutionelle ordening har vist sig at være meget effektiv.

Uafhængighed

7. I henhold til traktaten udfører Revisionsrettens medlemmer deres hverv i "fuldkommen uafhængighed". Hvordan vil De opfylde dette krav i forbindelse med udøvelsen af Deres kommende hverv?

Princippet om uafhængighed er et af de grundlæggende principper for revisorer og revisionsinstitutioner. Overordnede revisionsorganer kan kun opfylde deres opgaver objektivt og effektivt, hvis de er uafhængige af den reviderede enhed og beskyttet mod udefrakommende indflydelse. Revisorer bør forblive uafhængige, således at deres rapporter er upartiske og betragtes som sådan af de tilsigtede brugere. For at opfylde princippet om uafhængighed som medlem af Revisionsretten vil jeg handle i overensstemmelse med de i traktaten fastsatte krav, etiske retningslinjer for Revisionsretten, adfærdskodeksen for Revisionsrettens medlemmer, Revisionsrettens forretningsorden og gennemførelsesbestemmelserne til forretningsordenen.

Ved udførelsen af mine pligter som medlem af Revisionsretten vil jeg afstå fra enhver handling, der kan føre til tab af uafhængighed, undgå enhver situation, der kan føre til en interessekonflikt, og træffe alle passende foranstaltninger til at fjerne trusler mod uafhængighed. Ved udførelsen af mine pligter vil jeg handle objektivt og konstruktivt og vil ikke tage imod instruktioner fra regeringer eller andre organer og afstå fra alle andre erhvervsmæssige aktiviteter, og jeg vil især ikke varetage nogen politiske hverv.

8. Har De eller Deres nærmeste (forældre, brødre, søstre, ægtefælle, registrerede partner, børn) forretningsmæssige eller økonomiske besiddelser eller andre forpligtelser, som kunne være uforenelige med Deres fremtidige hverv?

Nej, jeg har ikke kendskab til nogen sådan omstændighed, der kunne være uforenelig med mit fremtidige hverv.

9. Vil De fremlægge alle Deres finansielle og øvrige interesser for Revisionsrettens formand og offentliggøre dem?

Ja, jeg er villig til at opfylde alle de oplysningsforpligtelser, der gælder for et medlem af Revisionsretten. Jeg vil oplyse Revisionsrettens formand om alle mine økonomiske interesser og andre forpligtelser og om nødvendigt offentliggøre oplysningerne. Som følge af mine tidligere og nuværende stillinger inden for mit lands offentlige forvaltning har jeg i henhold til den relevante lovgivning i Litauen, der regulerer særlige tjenestemænds offentliggørelse af økonomiske interesser og andre forpligtelser, regelmæssigt offentliggjort mine og min families økonomiske interesser og andre forpligtelser siden 2003.

10. Er De involveret i nogen verserende retssager? Hvis ja, bedes De redegøre nærmere herfor.

Nej, jeg er ikke involveret i nogen verserende retssager.

11. Har De nogen aktiv eller udøvende politisk rolle og i givet fald på hvilket niveau? Har De varetaget nogen politiske funktioner inden for de seneste 18 måneder? Hvis ja, bedes De redegøre nærmere herfor.

Jeg har været medlem af det litauiske socialdemokratiske parti siden 1990 efter genoprettelsen af Litauens uafhængighed. Som finansminister i Litauens koalitionsregering er jeg også medlem af partirådet. Jeg har dog aldrig varetaget nogen ledende stilling på noget niveau, hverken i dette parti eller i andre politiske organisationer. Jeg er aldrig blevet valgt til Parlamentet og har aldrig været medlem af parlamentariske politiske grupper eller deltaget i deres aktiviteter. Jeg har varetaget alle mine udnævnte stillinger professionelt.

12. Er De indstillet på at træde tilbage fra en post, De er valgt til, eller at opgive et hverv, som indebærer forpligtelser i et politisk parti, hvis De udnævnes til medlem af Revisionsretten?

Ja, jeg vil træde tilbage fra alle poster, jeg er valgt til, og vil opgive alle hverv, hvis jeg bliver udnævnt til Revisionsretten. Jeg vil ikke påtage mig sådanne hverv eller tiltræde sådanne funktioner under udøvelsen af mine opgaver som medlem af Revisionsretten.

13. Hvordan ville De behandle tilfælde af alvorlige uregelmæssigheder eller endog bedrageri- og/eller korrupsionssager, som personer fra Deres hjemland er involveret i?

EU's budget er skatteborgernes penge, der udelukkende skal anvendes til at gennemføre politikker, som lovgivningsmyndigheden i EU har godkendt. Det er min faste overbevisning, at ingen offentlig virksomhed vil nå sine mål fuldt ud, hvis den plages af korrupsion, svig eller uregelmæssigheder. Hvis jeg opdagede korrupsion, svig eller andre alvorlige uregelmæssigheder med en potentiel negativ indvirkning på offentlige EU-midler, hvad enten det er EU's indtægter, udgifter eller aktiver, der ejes af EU's institutioner, ville jeg håndtere dem på en meget streng måde og sikre, at sagen blev indrapporteret til OLAF eller andre kompetente myndigheder, men naturligvis i fuld overensstemmelse med Revisionsrettens regler og procedurer. Jeg vil naturligvis handle på denne måde, uanset hvilken person eller medlemsstat, der er tale om, hvad enten det er Litauen eller en anden medlemsstat. Ligebehandling er i denne forbindelse også og vil vedblive med at være et af mine personlige ufravigelige krav.

Varetagelse af opgaver

14. Hvad kendetegner efter Deres opfattelse en kultur med forsvarlig økonomisk forvaltning i en offentlig forvaltning? Hvordan kan Revisionsretten være med til at styrke en sådan kultur?

Forsvarlig økonomisk forvaltning er en grundlæggende del af begrebet god forvaltningspraksis. Ansvarlighed, gennemsigtighed og retsstatsprincipper er lige vigtige for god forvaltningspraksis inden for offentlig forvaltning. En forsvarlig økonomisk forvaltningskultur i en offentlig organisation bør lægge fundamentet for den mest korrekte adfærd og løbende forbedring. Den skal bestå af fire nødvendige elementer: lederskab (værdier, en klar vision, en klar mission og klare målsætninger), beslutningstagning og struktur (klar rolle- og ansvarsfordeling og en struktur, der understøtter målsætningerne), medarbejdere (effektiv personaleforvaltning, herunder videreuddannelse og videnforvaltning) og arbejdsprocesser og -systemer (effektive og virkningsfulde arbejdsprocesser og risikostyringssystem).

Demokratisk kontrol med budgetgennemførelsen bør være et centralt ansvarselement til at informere skatteborgerne om, hvordan deres penge bruges, hvorvidt det er i overensstemmelse med de relevante regler og bestemmelser, men hvad endnu vigtigere er, hvorvidt deres penge har opnået de tilsigtede resultater.

Alt dette gælder også i en bredere EU-sammenhæng. I EU er begrebet om en forsvarlig økonomisk forvaltning indført i den primære ret – traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde – hvori det af artikel 317 fremgår, at "Kommissionen gennemfører budgettet i

samarbejde med medlemsstaterne ... i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning", og at "medlemsstaterne samarbejder med Kommissionen med henblik på at sikre, at bevillingerne anvendes i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning".

Finansforordningen, der finder anvendelse på EU's almindelige budget, beskriver endvidere principperne for en forsvarlig økonomisk forvaltning via de såkaldte 3 E'er: sparsommelighed, produktivitet og effektivitet (economy, efficiency og effectiveness). Princippet om sparsommelighed vil i denne forbindelse sige at stille de nødvendige ressourcer til rådighed for institutionen i god tid, i en passende mængde og til den bedste pris, princippet om produktivitet vedrører det optimale forhold mellem anvendte ressourcer og opnåede resultater, og princippet om effektivitet vil sige at opfylde specifikke mål og opnå tilsigtede resultater.

Foruden ovennævnte lovbestemte principper for en forsvarlig økonomisk forvaltning medførte de igangværende overordnede ændringer andre elementer inden for god forvaltning, som enhver moderne offentlig tjeneste bør følge, f.eks. de såkaldte tre supplerende E'er, nemlig miljø, lighed og etik (environment, equality og ethics).

Til trods for et vedtaget EU-budget, der er temmeligt begrænset, kan opbygningen af en stærk forsvarlig økonomisk forvaltningskultur inden for EU's finanser være afgørende for en vellykket gennemførelse af selve den europæiske idé. Men med henblik herpå bør udgifter fra EU-budgettet først skabe klare og synlige fordele for EU og dets borgere, som ikke kan opnås ved kun at anvende nationale midler, i fuld overensstemmelse med nærhedsprincippet. Dette er netop begrebet europæisk værdi for pengene. EU-midlerne vil desværre alt for ofte ganske enkelt øge de samlede tilgængelige midler i landet uden at tilføre nogen særlig europæisk værdi. Alternativt kan EU-midler anvendes til aktiviteter, der alligevel ville være blevet gennemført af medlemsstaterne og støttemodtagerne (dødvægt). For det andet lægges der i mange tilfælde for stor vægt på blot at anvende EU-midlerne (den inputorienterede tilgang) med et primært fokus på udgifternes rigtighed, uanset om de opnåede resultater er relevante.

I programmeringsperioden 2014-2020 har tingene allerede ændret sig dramatisk, hvilket er blevet en udfordring for både medlemsstaterne og EU's institutioner, herunder Revisionsretten. Særlige elementer knyttet til forsvarlig økonomisk forvaltning, f.eks. makroøkonomisk konditionalitet, resultatreserver, flere muligheder for forenkling, synergier mellem fonde og mere udbredt anvendelse af finansielle instrumenter er blevet indført i den nuværende flerårige finansielle ramme 2014-2020 (med vigtige input fra det litauiske formandskab til processen). Der er dog behov for endnu flere. Etablering af resultatbaseret EU-budgettering skal prioriteres af Kommissionen, og jeg mener, at Revisionsretten også kan inddrages i denne proces som en partner, naturligvis uden at gå på kompromis med dets uafhængighed.

I Litauen beløber EU-midlerne sig til næsten 15 % af de samlede statslige udgifter og er derfor afgørende for at nå politiske mål. I min egenskab af finansminister medvirkede jeg til at oprette det resultatorienterede forvaltnings- og kontrolsystem til EU-midler. Litauen er blandt de medlemsstater, hvis ikke den medlemsstat, der har den største absorptionskapacitet af EU-midler. Mine prioriteringer inden for området forsvarlig økonomisk forvaltning for programmeringsperioden 2014-2020 er forebyggelse af svig, men også forholdsmæssige kontroller, forenkling og reduktion af den administrative byrde og sidst, men ikke mindst et primært fokus på output og resultater med en langsigtet positiv indvirkning på økonomisk

vækst, jobskabelse og fattigdomsbekæmpelse. De positive resultater er, at restfejlfrekvensen i samhørighedspolitikken i Litauen (f.eks. 0,42 % i 2014) ifølge revisionsmyndigheden under den litauiske rigsrevision er systematisk langt under endog væsentlighedstærsklen på 2 %, hvilket er et fremragende resultat sammenlignet med samlede tal på EU-plan, hvor f.eks. Revisionsrettens anslåede fejlprocent for samhørighedspolitik i 2014 var 5,7 %. Efterfølgende evalueringer viser desuden, at EU-midler har en afgørende positiv indvirkning på Litauens økonomi og sociale liv.

Revisionsretten spiller gennem sit revisionsarbejde og anden form for arbejde tydeligvis en unik rolle med hensyn til at styrke hele EU's demokratiske legitimitet og bæredygtighed. Jeg deler fuldt ud Revisionsrettens opfordring i sidste års årsberetning til en "helt ny tilgang" ved at investere EU-midler (og nationale midler) bedre for at tage hensyn til de globale udfordringer, som Europa står over for. Til gengæld bør Revisionsretten stille rettidige og relevante revisionsresultater til rådighed for EU's beslutningstagere, og alle parter må dernæst sikre en bedre gennemførelse af revisionsanbefalingerne.

Endelig glæder jeg mig over den seneste reform af Revisionsretten, som blev fremlagt i Revisionsrettens strategi for 2013-2017, og som skal omdanne den til en mere moderne organisation ved yderligere at fremme god forvaltning i Revisionsretten. Jeg håber, at dette vil gøre det muligt for Revisionsretten at anvende sine ressourcer mere fleksibelt og strømline procedurerne, således at der kan udarbejdes flere relevante og rettidige rapporter. Forandring bør være en del af den løbende udvikling, hvor hvert enkelt medlem af Revisionsretten bestræber sig på proaktivt at fremme en forsvarlig økonomisk forvaltningskultur både inden for organisationen og hele EU. Jeg er parat til at bidrage personligt.

15. I henhold til traktaten skal Revisionsretten bistå Parlamentet med udøvelsen af dets kontrolbeføjelser i forbindelse med gennemførelsen af budgettet. Hvordan vil De forbedre samarbejdet mellem Revisionsretten og Europa-Parlamentet yderligere (navnlig dets Budgetkontroludvalg) for både at styrke det offentlige tilsyn med brugen af penge og sikre mest valuta for pengene?

En fuldt ud samarbejdsbaseret kontrolordning mellem parlamentarisk kontrol og offentlig revision er afgørende. Jeg er fast overbevist om, at samarbejdet mellem Parlamentets budgetkontroludvalg (CONT) og Revisionsretten er et væsentligt element i udøvelsen af den offentlige revision af EU-skatteborgernes penge. Den lange tradition med et gensidigt samarbejde mellem begge institutioner har medført god praksis: regelmæssige møder for at fremlægge revisionsresultater, høringer i udvælgelsen af højt prioriterede revisionsemner og udarbejdelse af et årligt arbejdsprogram. I takt med at den globale verden konstant ændrer sig, bør der findes bedre samarbejdsmetoder og synergier, der er gavnlige for begge parter i forbindelse med opfyldelsen af deres opgaver inden for ansvarlighedsrammen.

Parlamentet udfører sin primære funktion med parlamentarisk kontrol over den udøvende magt, Kommissionen, ved at gennemføre dechargeproceduren, hvori Parlamentet på baggrund af en henstilling fra Rådet afgør, om Kommissionen har gennemført budgettet på tilfredsstillende vis. Revisionsrettens årsberetning udgør sammen med særberetningerne et afgørende grundlag for denne procedure.

Passende ordninger til udarbejdelsen af årsberetningen spiller en central rolle med hensyn til forelæggelsen heraf for Parlamentet og CONT-udvalget på rettidig vis og af en passende kvalitet. En fremskyndelse af udarbejdelsen af årsberetningerne ville give CONT-udvalget

mere tid til at kontrollere den. Med henblik herpå kunne yderligere bistand og mere systemisk interaktion med Parlamentets udpegede ordførere være nyttig i udarbejdelsen af dechargebetænkninger, hvilket ligeledes gør sig gældende for særberetningerne.

Værdien af arbejdet med forvaltningsrevision afhænger i stor udstrækning af relevansen og rettidigheden af de udarbejdede særberetninger. Budgetmyndighedens to parter skal modtage revisionsresultaterne på det rette tidspunkt i den flerårige budgetcyklus for at bidrage effektivt til lovgivningsprocessen, ellers medfører Revisionsrettens beretninger ikke den ønskede virkning, og de knappe ressourcer er spildt. Den nye bestemmelse om at vedtage særberetningerne inden for en passende tidsperiode på højst 13 måneder er i denne henseende en velkommen udvikling og bidrager godt til rettidigheden af revisionsresultaterne, men også til den øgede effektivitet i Revisionsretten.

Et vigtigt tværgående produkt fra Revisionsretten er dens horisontale analyser, der udarbejdes på grundlag af Revisionsrettens forskning og mangeårige revisionserfaring. Jeg betragter sådanne analyser som en supplerende kilde til dokumentation, der bidrager til Parlamentets lovgivnings- og kontrolproces. Revisionsretten kan ved at inddrage, hvor det er relevant, andre forskningskapaciteter såsom Parlamentets forskningstjeneste bygge videre på et pålideligt uafhængigt evalueringsinstrument.

Sammen med og med hjælp fra CONT-udvalget kunne et mere indgående samarbejde med specialiserede udvalg i Parlamentet desuden være vigtigt og nyttigt. Relevante udvalg kunne fungere som en supplerende platform i en beslutningstagningsproces ved at behandle Revisionsrettens beretninger og drøfte andre punkter af fælles interesse med Revisionsretten.

Endelig bør Revisionsretten sammen med CONT-udvalget opretholde stærkere forbindelser med Rådet og de nationale parlamenter, som også er politiske myndigheder, der kontrollerer EU-midlerne. En af mine prioriteringer som medlem af Revisionsretten vil være at engagere mig aktivt i arbejdsrelationerne med de nationale parlamenter i medlemsstaterne og også med Rådet. Jeg mener, at dette ville kunne bidrage til større ansvar, større bevidsthed og øget troværdighed i EU.

16. Hvilken form for merværdi mener De, forvaltningsrevision kan tilføre, og hvordan bør konklusionerne heraf indarbejdes i forvaltningsprocedurerne?

Revisionsretten har et klart mandat til at gennemføre resultatbaserede revisioner. I artikel 287, stk. 2, i traktaten hedder det, at "Revisionsretten efterprøver ... og sikrer sig, at den økonomiske forvaltning har været forsvarlig". International Standard for Supreme Audit Institution (ISSAI) vejleder i temmelig vid udstrækning de overordnede revisionsorganer om resultatrevision, og Revisionsrettens vejledning i resultatrevision er med god grund bygget på disse standarder.

En forvaltningsrevision er en uafhængig, objektiv og pålidelig undersøgelse af, om virksomheder, systemer, operationer, programmer, aktiviteter eller organisationer er i overensstemmelse med principperne om sparsommelighed, produktivitet og effektivitet, og om der er mulighed for forbedring.

Som det fremgår af ovenstående definition på forvaltningsrevision forstærker forvaltningsrevision offentlig ansvarlighed og gør det muligt for det overordnede revisionsorgan at yde et væsentligt bidrag til at forbedre resultaterne inden for offentlig

forvaltning. Forvaltningsrevision har vigtige funktioner, der skal udføres, både i relation til borgere og lovgivende og udøvende organer, der revideres.

Det demokratiske princip bygger på borgerens rettighed til at holde sine repræsentanter ansvarlige for deres beslutninger og handlinger. For at opfylde dette princip forventer EU-borgerne at blive informeret om, hvordan offentlige ressourcer anvendes, og hvordan offentlige forvaltninger klarer sig. Ved at tilvejebringe objektive og pålidelige oplysninger om disse spørgsmål bidrager forvaltningsrevision til EU's gennemsigtighed og ansvarlighed som helhed.

Forvaltningsrevision spiller desuden en vigtig rolle med hensyn til at holde politiske beslutningstagere velinformerede om den udøvende magts handlinger samt resultaterne og virkningerne af afgørelser. Begge EU's lovgivningsparter, Europa-Parlamentet og Rådet, har behov for pålidelige og uafhængige oplysninger om resultaterne og virkningerne af programmer og afgørelser. Resultatrevision udgør en unik informationskilde, idet den er uafhængig og objektiv og ikke kan henføres til nogen politisk myndighed, hvorved den direkte bidrager til den politiske beslutningstagning ved at tilvejebringe seriøs dokumentation.

Forvaltningsrevision fremmer udvikling og forandring i den offentlige sektor ved at tilvejebringe nye oplysninger og henlede opmærksomheden på adskillige udfordringer. Den kan også afhjælpe problemer, der undertiden er mere vidtrækkende end den reviderede enheds mandat, ved at inddrage spørgsmål fra den rent politiske dagsorden. Den bidrager derfor til forbedring og reform i den offentlige sektor. Revisionsforvaltning kan på denne måde tilføre værdi, der rækker langt ud over simpel kontrolfunktion.

Merværdien af Revisionsrettens forvaltningsrevision ligger i muligheden for at se det overordnede billede og indsamle samt dele bedste praksis, hvorved den bidrager til offentlig kontrol af gennemførelsen af EU-budgettet og beslutningstagning på et velfunderet grundlag om forvaltningsordninger, politik- og programudformning og fordelingen af EU-budgettet. Resultater, konklusioner og anbefalinger er de vigtigste elementer i en beretning om forvaltningsrevision. Revisionsresultater og -konklusioner skal desuden indebære konsekvenser. Anbefalingerne i en beretning skal være praktiske og tilføre værdi for at bidrage til forbedringen af den økonomiske forvaltning i de reviderede enheders procedurer eller den offentlige sektor som helhed. De skal resultere i finansielle besparelser, indføre bedre arbejdsmetoder, undgå spild, opnå omkostningseffektive mål og medføre langsigtede positive virkninger. En stærk ansvarlighedsramme bør dog suppleres med opfølgende revision og passende overvågning og gennemførelse af revisionsanbefalinger.

Vurdering og måling af virkningen af Revisionsrettens beretninger om forvaltningsrevision er et nødvendigt element i forbindelse med ansvarlighed. Der bør følges op på de anbefalinger, der fremsættes i Revisionsrettens særberetninger, for at fastslå og vurdere de foranstaltninger, der er truffet, og de fremskridt, der er gjort. Jeg mener, at Revisionsretten bør gøre sine revisionsberetninger mere effektive ved yderligere at styrke kontrollen af gennemførelsen af Revisionsrettens anbefalinger. Revisionsretten kunne navnlig indføre en procedure, hvor den reviderede enhed, Kommissionen, udarbejder de detaljerede gennemførelsesplaner for Revisionsrettens anbefalinger, og Revisionsretten kontrollerer og følger op (ved hjælp af sin egen avancerede database) på, hvordan Kommissionen og medlemsstaterne opfylder deres forpligtelse til at gennemføre sådanne planer.

17. Hvordan kan samarbejdet mellem Revisionsretten, de nationale revisionsorganer og Europa-Parlamentet (Budgetkontroludvalget) om revisionen af EU's budget forbedres?

Revisionsretten samarbejder med andre overordnede revisionsorganer, primært gennem Den Internationale Organisation af Øverste Revisionsmyndigheder (INTOSAI) og dens europæiske regionale gruppe (EUROSAI).

På EU-plan udstikker traktaten rammen for samarbejdet med de nationale revisionsorganer. Artikel 287, stk. 3, i traktaten kræver, at "revision i medlemsstaterne foretages i forbindelse med de nationale revisionsinstitutioner ... Revisionsretten og medlemsstaternes revisionsinstitutioner skal samarbejde på grundlag af tillid, men samtidig således, at de bevarer deres uafhængighed."

Medlemsstaterne deler ansvaret for gennemførelsen af ca. 80 % af EU-budgettet. De overordnede revisionsorganer bør i sagens natur inddrages i revisionen af EU-midler i det pågældende land og derved danne en revisionskæde helt til CONT-udvalget i Parlamentet. Ideelt set og i tråd med modellen for én enkelt revision kunne de overordnede revisionsorganer revidere de respektive nationalregnskaber og andre rapporter om anvendelsen af EU-midler i det pågældende land. Revisionsretten kunne dernæst gøre brug af det arbejde, som de overordnede revisionsorganer har udført, og anvende en del af revisionserklæringen til at udarbejde udtalelsen om EU's konsoliderede regnskab. De overordnede revisionsorganer er imidlertid i praksis uafhængige nationale organer, der er ansvarlige over for de nationale parlamenter og fungerer inden for de nationale rammer, der varierer betydeligt i hele EU. Der findes derfor ikke en ensartet model for, hvordan overordnede revisionsorganer reviderer EU-midler, og den kan formentlig ikke udarbejdes, medmindre der indgås politiske aftaler, og der skabes et juridisk grundlag. Visse overordnede revisionsorganer reviderer frivilligt de nationale erklæringer om anvendelse af EU-midler i deres respektive lande. Nogle af dem indgår i den interne kontrolramme for EU-midler og rapporterer til Kommissionen (f.eks. Litauens rigsrevision i rollen som revisionsmyndighed for samhørighedspolitikken). Andre gennemfører nationale juridisk-kritiske revisioner og forvaltningsrevisioner med et særligt fokus på EU-midler.

Den seneste udvikling inden for EU og medlemsstaterne generelt og navnlig som følge af den finansielle krise og den aktuelle økonomiske, budgetmæssige og monetære integration viser med tydelighed, at et større samarbejde mellem Revisionsretten og medlemsstaternes overordnede revisionsorganer er nødvendigt på et bilateralt eller bredere grundlag, alt afhængigt af de spørgsmål, der behandles. Den nuværende ramme for Kontaktkomiteén, hvor Revisionsretten spiller en afgørende rolle, åbner for en endeløs vifte af muligheder og former for samarbejde. Jeg mener, at Kontaktkomiteén foruden forskellige aktiviteter under arbejdsgrupperne og taskforcerne kunne være mere proaktiv med hensyn til at initialisere de samarbejds-mæssige revisioner om emner af fælles interesse, f.eks. gennemførelse af Europa 2020-strategien, bekæmpelse af momssvig mellem samfundene, infrastrukturen af EU's vejnet og bekæmpelse af korruption. CONT-udvalget kunne i denne forbindelse være slutbrugeren af sådanne revisionsresultater med mulighed for debat og drøfte EU-anliggender på en mere omfattende måde. Som et godt eksempel på et sådant samarbejde vil jeg påpege det fælles revisionsarbejde, som er udført i kapitel 3 i årsberetningen fra 2014, og som vurderer, hvordan Europa 2020-strategien slår igennem på partnerskabsaftaler og finansieringsprogrammer, som Kommissionen og medlemsstaterne varetager.

En reduktion af bekostelige overlappende revisioner for EU-midler er endnu en god grund til at samarbejde. Revisionsretten og EU's overordnede revisionsorganer bør undersøge enhver mulighed for at undgå bekostelige overlappende revisioner, primært ved at sikre, at revisorer på hvert enkelt niveau kan henholde sig til det arbejde, der er udført af andre revisorer. Revisionsretten og de overordnede revisionsorganer i medlemsstaterne vil skulle forbedre deres samarbejde for at nå dette mål.

18. Hvordan vil De yderligere forbedre Revisionsrettens rapportering med henblik på at give Europa-Parlamentet alle nødvendige oplysninger om nøjagtigheden af de data, som medlemsstaterne fremsender til Kommissionen?

Revisionsretten udarbejder inden for sit mandat, jf. traktaten og finansforordningen, tre hovedprodukter: årsberetninger, særberetninger og udtalelser, og det nye fjerde hovedpunkt er horisontale analyser. Disse produkter fra Revisionsretten udgør et vigtigt element i EU's ansvarskæde, idet de giver Parlamentet og andre relevante aktører afgørende oplysninger, der kan bidrage til deres kontrol af offentlige udgifter.

Årsberetninger indeholder primært resultaterne af finansiel og juridisk-kritisk revision om Den Europæiske Unions budget og de europæiske udviklingsfonde. I de særlige årsberetninger fremlægges finansiel og juridisk-kritisk revision om agenturerne, decentrale organer og andre EU-institutioner.

Jeg glæder mig over, at Revisionsretten kontinuerligt har udviklet årsberetningen, således at den indeholder flere oplysninger med henblik på at bistå CONT-udvalget i sin dechargeproces, f.eks. flere vurderinger af kvaliteten af udgifter og resultater, status for overvågnings- og kontrolsystemer i særskilte medlemsstater og budgetforvaltning i Kommissionen. Disse yderligere oplysninger supplerer sammen med fejlprocenterne for budgetindtægter og -udgifter, herunder fejlprocenter for de vigtigste EU-politikområder, den revisionserklæring, der er indeholdt i beretningen, med mere kvalitative og ikke blot kvantitative oplysninger.

Når Kommissionen gennemfører budgettet ved delt forvaltning, delegerer den gennemførelsesopgaver til medlemsstaterne. Medlemsstaterne træffer alle de nødvendige foranstaltninger, herunder lovgivningsmæssige, reguleringsmæssige og administrative foranstaltninger, til at beskytte Unionens finansielle interesser for at sikre, at tiltag, der finansieres over budgettet, gennemføres korrekt og effektivt og i overensstemmelse med reglerne. Medlemsstaterne deler ansvaret for gennemførelsen af ca. 80 % procent af EU's budget.

Det forhold, at betalinger fra EU-budgettet i 21 år i træk har været væsentligt fejlbehæftede, betyder, at overvågnings- og kontrolsystemerne ikke er tilstrækkeligt effektive, idet hverken Kommissionen eller medlemsstaterne har været i stand til at holde det acceptable fejlniveau under 2 %.

For at være ansvarlig for den finansielle forvaltning af EU-midler kræves det af medlemsstaterne, at de indsender de kontrolrapporter, årsregnskaber, forvaltningserklæringer, årlige sammendrag om revisioner og kontroller, som de har gennemført vedrørende landets modtagne EU-midlers lovlighed og formelle rigtighed, samt revisionsudtalelser. Kommissionen indrømmer dog i sin sammenfattende rapport, at pålideligheden af medlemsstaternes kontrolrapporter fortsat er en udfordring. Kommissionen er derfor nødt til

at forbedre sanktionsordningen, hvis medlemsstaterne anfører forkerte oplysninger i kontrolrapporterne, men også i andre rapporter. I henhold til finansforordningen skal Kommissionen undersøge de områder, hvor omfanget af fejl er vedvarende højt, og følgelig indkredse svaghederne i kontrolsystemerne, analysere omkostningerne og fordelene ved mulige korrigerende foranstaltninger og træffe eller foreslå passende foranstaltninger i form af forenkling, forbedring af kontrolsystemer og ændring af programmer eller leveringssystemer, når der foreligger relevante data.

Revisionsretten skal i denne forbindelse fokusere på vurderingen af pålideligheden af oplysningerne og revisionserklæringen fra Kommissionen på grundlag af den interne kontrolramme, hvis effektivitet primært er baseret på kvaliteten af medlemsstaternes systemer. Revisionsretten skal intensivere vurderingen af Kommissionens arbejde om nøjagtigheden af dataene fra medlemsstaterne og give CONT-udvalget mere meningsfulde oplysninger om de grundlæggende årsager til fejlene og specifikke tiltag til, hvordan de konstaterede mangler afhjælpes (i form af revisionsanbefalinger og gennemførelsesplaner udarbejdet af Kommissionen, som indeholder tiltag til, hvordan overvågnings- og kontrolsystemers forbyggende og korrigerende kapacitet kan øges). Revisionsretten skal desuden fortsætte sit arbejde med at vurdere Eurostats resultater om, hvordan data indsamles i medlemsstaterne, og hvordan pålidelige statistikker af høj kvalitet sikres for at bidrage til beslutningstagningen om EU-politikker på et velfunderet grundlag.

Øvrige spørgsmål

19. Vil De trække Deres kandidatur tilbage, hvis Parlamentet afgav en negativ udtalelse om Deres udnævnelse til medlem af Revisionsretten?

Min foreslåede udnævnelse til medlem af Revisionsretten er i overensstemmelse med den demokratiske og gennemsigtige procedure, der omfatter (enstemmig) foreslået udnævnelse fra Litauens koalitionsregering, godkendelse fra Litauens præsident og endelig godkendelse fra et flertal ved afstemningen på plenarmødet i Litauens parlament (Seimas). Jeg mener, at denne procedure i særdeleshed også sikrede min uafhængighed af enhver politisk indflydelse fra mit land.

Jeg mener, at et konstruktivt og ærligt samarbejde med Europa-Parlamentet er yderst vigtigt for et medlem af Revisionsretten. Hvis Parlamentet afgiver negativ udtalelse om en kandidat, kan dette naturligvis hæmme et gnidningsfrit samspil mellem dette medlem og Parlamentet og dets udvalg, hvis medlemmet alligevel skulle blive udnævnt.

Hvad vigtigere er, mener jeg, at Revisionsretten som institution også skal have klar demokratisk legitimitet, som kan styrkes betydeligt, hvis Parlamentet, der er direkte valgt af EU-borgerne, afgav positiv udtalelse om udnævnelse af Revisionsrettens medlemmer. Hvis Europa-Parlamentet har alvorlige indvendinger eller gør alvorlig indsigelse mod min foreslåede udnævnelse til Revisionsretten, vil jeg meddele den litauiske regering, at jeg trækker mit kandidatur tilbage.

Jeg mener, at jeg fortjener Europa-Parlamentets tillid, og jeg vil troligt udføre min opgave i Revisionsretten. Jeg håber derfor, at Parlamentet vil afgive positiv udtalelse om mit kandidatur.

**RESULTAT AF ENDELIG AFSTEMNING
I KORRESPONDERENDE UDVALG**

Dato for vedtagelse	23.5.2016
Resultat af den endelige afstemning	+: 16 -: 3 0: 0
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Nedzhmi Ali, Inés Ayala Sender, Zigmantas Balčytis, Ryszard Czarnecki, Martina Dlabajová, Luke Ming Flanagan, Ingeborg Gräßle, Georgi Pirinski, Claudia Schmidt, Bart Staes, Derek Vaughan, Tomáš Zdechovský
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere	Brian Hayes, Benedek Jávor, Marian-Jean Marinescu, Julia Pitera, Miroslav Poche, Patricija Šulin
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere (forretningsordenens art. 200, stk. 2)	Daniela Aiuto, Claudiu Ciprian Tănăsescu